

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Homenatge institucional a les dones víctimes de violència masclista

Palau del Parlament, 22 de novembre de 2016

Conselleres de la Generalitat, membres de la mesa, diputades i diputats, membres del cos consular, representants de l'ajuntament, representants d'entitats, dones testimonis, senyores i senyors, gràcies, moltíssimes gràcies, per acompanyar-nos en aquest acte institucional d'homenatge a les dones que han patit violència masclista.

Abans de res, permetin-me que m'adreci a l'Anna, a l'Antònia, a la Lourdes i a l'Ester i que en nom del Parlament i en el meu propi els agraeixi que hagin vingut aquí per donar-nos el seu testimoni, per ajudar-nos, per fer-nos entendre tot el que els passa. Crec que el seu exemple ens ha de servir per continuar lluitant, encara més i encara amb més força, per, entre totes i tots, eradicar aquesta xacra que és la violència contra les dones. Moltíssimes gràcies –moltíssimes gràcies– per haver-nos acompanyat avui.

Segons les dades del departament d'interior de la Generalitat, els tres primers trimestres d'enguany han mort cinc dones víctimes de la violència masclista. Durant aquest mateix període s'han fet 9.609 denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella: trenta-cinc denúncies diàries. L'any passat van morir sis dones i es van fer 12.790 denúncies: trenta-cinc per dia, igual que enguany.

Són xifres escandalosament altes, que, malgrat les lleis, malgrat les campanyes de conscienciació, malgrat les iniciatives polítiques, no aconseguim reduir significativament. I no ho aconseguim perquè són l'expressió d'una cultura masclista que continua impregnant i continua predominant a la nostra societat.

Cada notícia de la mort d'una dona per violència ens colpeja a totes i a tots, ens colpeja com a éssers humans. Però és que, encara que no acabi en assassinat, un sol cas de violència contra les dones hauria de ser inacceptable; com a persones, com a país, com a societat. I no en són ni una ni dues. Són milers d'agressions l'any. Milers. Principalment, maltractaments físics i psicològics. Segons dades de l'Institut

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Català de les Dones, la línia telefònica d'atenció a les dones en situacions de violència rep gairebé trenta trucades cada dia. El 99 per cent d'aquestes trucades fan referència a violència psicològica, però més d'un terç també a violència física.

I sí, tenim lleis. Tenim la llei orgànica de l'any 2004, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere; tenim la llei del 2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i tenim la llei del 2015, la llei d'igualtat efectiva de dones i homes, una llei transversal que planteja actuacions contra la violència masclista en el món municipal, en el món laboral, planteja propostes en educació, en el món universitari, en els mitjans de comunicació, en el món de l'esport, en salut. Tenim lleis, i les administracions treballen aplicant aquestes lleis. Però la violència continua. Perquè les lleis són necessàries per impulsar els canvis socials, són imprescindibles, però són insuficients. El que cal realment és un canvi social, és un canvi de mentalitat, i en això és en el que hem de treballar. Perquè la nostra societat encara no ha fet aquest canvi, encara no l'ha fet, continua sent una societat masclista. Abans s'ha dit: els estereotips i prejudicis contra les capacitats de les dones, els veiem cada dia a les nostres ciutats, són presents a la nostra societat, són presents a la nostra vida. No hi ha igualtat real. I la violència, en qualsevol de les seves formes, és l'expressió, en grau més o menys extrem, d'aquesta desigualtat.

Cal ser implacables –implacables– contra la violència masclista. En qualsevol lloc, en tot moment, en tots els àmbits, en qualsevol de les seves formes. Cal corregir actituds per anar transformant i substituint els valors predominants a la nostra societat.

I cal continuar treballant, evidentment, des de les institucions, però també des del nostre entorn personal. Tots i totes, cadascun de nosaltres, ho hem de fer. No podem parar de treballar fins que no eradicuem aquesta xacra. Fins que no ho aconseguim no podem descansar. Perquè cada cop que hi ha un cas de violència masclista és un fracàs del país, de tot el país. No podem descansar si no som capaços de garantir el dret de les dones a viure lliures de violència.

Per això avui som aquí, per això avui fem aquest acte, per manifestar en veu alta i de manera contundent el nostre rebuig més absolut a tota expressió de violència masclista. Som aquí i fem aquest acte per mantenir viva la memòria de les víctimes; per fer costat a les dones que pateixen qualsevol acte de maltractament masclista; per deixar ben clar que no estan soles, que no ho estan, que estem amb elles; per expressar el compromís de continuar treballant per la igualtat entre els homes i les

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

dones; per demanar la implicació de tots i totes en el repte d'eradicar la violència masclista.

És un repte de país que només podem assolir implicant-nos-hi personalment i col·lectivament. Fem-ho, si us plau. Fem-ho.

Moltes gràcies.